

Obeční noviny

Vydává nepravdělně Obecní úřad Dobříš

15.12.2015

PF 2016	1
Hlavně nesmí být smutno	1
Rozloučení s domovem	3
Kanadské krávy na Kalešově	3
Ze života MŠ	4
Fotbalové naděje	6
Příobecní tábor a soutěž	7
Hra o Zemi	10
Když domovem voní vanilka	12
Dobříšská kronika	13
Dětské hřiště	14
Dobříš a my	15
ZKO Račice	15
Pes (ne)přítel člověka	16
Hospodaření obce a statistiky	17

Dali jsme hlavy dohromady. „Uděláme minijarmark!“ Od myšlenky u nás není nikdy daleko k činům, a tak jsme se na to vrhli. Ve školce jsme vyrobili přáníčka, anděly a nazdobili jsme perníčky. Naši malí keramici se také ochotně přidali a věnovali nám svoje výrobky. I když počasí nebylo zrovna přející, akce se moc povedla. Prodejem výrobků a dobrovolným vstupným byl celkový výtěžek z této akce 7.044,- Kč. Spolu s dětmi jsme se také rozhodli, že výtěžek z říjnového sběru železa a papíru ve výši 5.419,- Kč věnujeme rovněž této nadaci. Není to krásné? Děti pomáhají dětem!

Jsem hrdá na to, že žiji v obci, kde je spousta dobrých andělů. Potkáváme je denně. Rodiče, kteří příkladně vychovávají své děti, spoluobčany, kterým není lhostejný osud jejich sousedů, všechny dobré duše, které jsou ochotny kdykoliv pomoci. Uvědomuji si, že život v naší obci je výjimečný, stejně jako lidé, kteří zde žijí. Je konec roku 2015 a my jsme dokázali společně spoustu věcí. Děkuji Vám všem a přeji do roku 2016 hodně zdraví, štěstí a lásky. Ať kolem Vás létají jen samí dobří andělé.

Šárka Mrázková

Dobry anděl – PF 2016

Kdo jsou dobří andělé? Mně se vybaví nadace Dobry anděl. Dárci, kteří se rozhodli pomáhat rodinám s dětmi, kde otec, matka, nebo některé z dětí trpí rakovinou či jiným závažným onemocněním. Kvůli této nepřijemné nemoci se rodinám změnil život od základu. Zatímco náklady stále rostou, příjmy klesají. A proto jsou tu Dobry andělé, kteří jim svými příspěvky pomáhají překonat těžkou životní situaci. Stát se Dobrym andělem je jednoduché, stačí se zaregistrovat na www.dobryandel.cz.

Na myšlenku stát se Dobrym andělem mě přivedla plánovaná výstava andělů v naší mateřské škole. Proč bychom se nemohli i my stát dobrym andělem? Vždyť kolikrát bylo nezištně pomůženo nám. Vzpomeňme třeba jen na povodně. Není načase dobrý skutek oplátit?

Hlavně nesmí být smutno ....

Známy popěvek ještě známější autorské dvojice Uhlíře a Svěráka jistě zná každý z nás. Ale jak se poprat s tím, když nám není zrovna do smíchu, je nám smutno, někdo nás našval nebo máme zrovna den „B“? Způsobů je spousta a co člověk, to názor. Krásnou myšlenku pronesla Veronika Vápeníková

(ředitelka naší MŠ): „I smutek si užívám, protože každá radost, která po smutku následuje, je o to intenzivnější a krásnější.“ Inspiraci, jak si náladu zvednout, můžeme čerpat i z letošního plakátu, jehož mottem je v úvodu zmíněný popěvek.

A jak to s dobrou náladou, smíchem a radostí máme my, zastupitelé? Z odpovědí na 3 anketní otázky si jistě uděláte představu sami.

Co Ti zaručeně udělá radost?

Šárka Mrázková: „Radost mám hodně - určitě naše děti a vnoučátka, nebo když mohu sama někoho potěšit. Když přijdu do školky a vidím tam ty naše šťastné děti, to je pro mě také velká odměna. A samozřejmě, když se nám v obci něco podaří.“

Jarda Gabriel: „Spokojení lidé kolem mne.“

Marek Coufal: „Když se na konci pracovního dne všichni sejdem doma, uvařím si dobrou kávu a máme čas si popovídat, co kdo prožil.“

Naďa Součková: „Radost mi zaručeně udělá, když vím, že na mě někdo myslí. Také hezká zpráva a milé slovíčko.“

Aleš Mrázek: „Když se někomu povede jakákoliv dobrá věc.“

Vladka Hodanová: „Radost mám vždy, když vidím rozesmáté (šťastné) oči mých dvou děvčat a taky mám vždy radost, když přijdu z práce domů a je umyté nádobí.“

Martin Burian: „Když jsou spokojené a mají radost moje děti.“

Jirka Hložek: „Když mohu někomu jinému udělat radost já.“

Daniela Havláková: „Když věci, které dělám, mají smysl. Když se mi podaří udělat radost druhému. Radost mám vždy, když svítí sluníčko, vidím usměvavé tváře a lidem kolem mě je fajn. To všechno si našťástí prožívám často a tak mám skoro pořád radost :-).“

Kdy a proč jsi se naposledy zasmál?

Šárka Mrázková: „Směji se často, ale řeknu Ti kdy jsem se smála a pak mi úsměv rychle ztuhl. Bylo to v děčínské ZOO s naším táborem. Paní průvodkyně nás rozdělila do skupin a na závěr výkladu nabídla, zda si děti nechtějí pohladit nějaké zvířátko? Já samozřejmě vidinu těch našich nadšených dětí, netuším co mě čeká, řekla že ano. Za chvíli přinesla 1 metr dlouhého hada. Kromě

dozoru jsem zde měla i funkci fotografa. Děti si jeden po druhém dávali hada kolem krku a já je fotila. Hrozná legrace a smích. Když jsme se dostali na konec naší fronty, říkala jsem si, že to ten had vůbec přežil, jak se o něj tahali. Pak to ovšem přišlo, děti začaly nadšeně skandovat „Šárka, Šárka ...“ a podávaly mi hada, abych se s ním mohla také vyfotit!!! Tak v tu chvíli mě smích přešel, br.., bohužel mi nezbylo nic jiného, než oběti s hadem přezít.“

Jarda Gabriel: „Směji se často, takže by to bylo nadlouho.“

Marek Coufal: „Děkuji za optání, směji se vcelku pravidelně, protože si pročítám fórum, kde každý z účastníků přispívá nějakým tím vtipkem.“

Naďa Součková: „Naposledy dneska (Naďa odpovídala 26.11.), když se opět paní školnice vrátila z domova hledat klíče zpět do školky. Jde o tradiční, každodenní „rituál“, který mě vždy rozesměje.“

Aleš Mrázek: „Směju se pořád, ale v poslední době mě hodně pobavilo jedno divadelní vystoupení, které jsme navštívili.“

Vladka Hodanová: „Teď jsem byla na „předvánoční slezině“ s bývalými kolegyňemi, kde jsme vzpomínaly, vyprávěly si ... a hodně jsme se u toho nasmály.“

Martin Burian: „Snažím se zasmát vždy, když je k tomu dobrá příležitost, neboť smích není nikdy dost. Pokud si někdo pamatuje, kdy a čemu se zasmál naposledy, asi moc často si této radosti nedopřává.“

Jirka Hložek: „Nevím přesně, kdy naposledy. Nejvíce se ale nasměju s klukama na fotbale.“

Daniela Havláková: „Nejčerstvější zážitek mám z dnešního rána (6.12.), když zapomnětlivý Mikuláš položil za naše vchodové dveře 2 koše plné pamlsků. Nejdříve jsem poslala ven pro „pánvičku“ Tobiáška ... otevřel dveře, překročil koš (o druhý zakopl) a hrdě mi donesl pánevku. Následně jsem vyslala Štěpánka ... otevřel dveře, bez zakopnutí překročil oba koše a přinesl mnou požadovanou lopatku. Uspěla jsem až do třetice, když jsem vyslala Rendu (ml.) pro hrnc s polévkou. Ten otevřel dveře a šťastně volal: „Mikuláš tady byl znova!“ Ale to už nám s babičkou od smíchu tekly slzy.“

Čím zaháníš špatnou náladu a smutek?

Šárka Mrázková: „Popovídám si s manželem, dám si dobrou kávu nebo si napustím vanu.“

Jarda Gabriel: „Dobrou náladou a spokojenými lidmi kolem sebe.“

Marek Coufal: „Špatnou náladu mi zaručeně zažene, když pozoruji naše děti, jak s obrovským nasazením hledají klikatou cestu k řešení problému, a my jim pak ukážeme mnohem jednodušší a rychlejší cestu, jak dosáhnout kýženého cíle.“

Naďa Součková: „Čokoládou a mými čtyřnohými mazlíčky - jorkšírky.“

Aleš Mrázek: „Podívám se na našeho Voju, vypadá jako nejšťastnější člověk na světě.“

Vladka Hodanová: „Dám si dobrou kávu a něco sladkého k ní. Alespoň na chvíli „vypnu“.“

Martin Burian: „Čím zaháníte špatnou náladu nebo smutek? Maximálním úsilím, aby tento stav co nejdříve odezněl, nejlépe značnou fyzickou zátěží.“

Jirka Hložek: „Pustím si písničku „Where the streets have no name“ od kapely U2.“

Daniela Havláková: „Záleží na druhu špatné nálady. Některé smutky zaháním samotou s dobrou knížkou, jiné kafíčkem s kamarádkou. No a někdy pomůže se tomu smutku poddat, pobečet si a pak si říct, co všechno v životě mám, jak je mi krásně a že mi vlastně nic nechybí.“

Veselé Vánoce a rok 2016 plný malých radostí a smíchem rozjasněných tváří.

Daniela Havláková

Rozloučení s domovem aneb zkrátka to tak mělo být

Přesto, že jsme náš domov opustili s těžkým srdcem, věříme, že jsme rozhodli správně.

Hlavní důvod byla moje práce, kvůli které jsem potřebovala větší dílnu. Další důvod byl, že jsme chtěli zachránit usedlost naší rodiny. A kdo nás zná trochu blíž, to pochopil. Dobříň bude stále naším „domovem“.

Ten krásný kus života nám zůstane v srdci navždy. Už jen to, že jsme postavili náš domeček, narodil se nám tu syn a poznali spoustu úžasných lidí, hlavně sousedů – jeжда, jak Vy nám chybíte.

Děkujeme všem za skvělé zážitky, za to, že

jsme mohli být součástí dění.

Děkujeme Mírkovi Kvintusovi, díky kterému jsme ve svém životě udělali správná rozhodnutí.

A děti moje milované z kroužku. Nikdy na vás nezapomenu. Díky vám jsem se cítila potřebná a užitečná. Přeji vám, ať jste šťastné a kdo ví, třeba se někomu z vás stane keramika osudem jako mně.

Dobříňáci, žijte dobře, v lásce a hlavně v klidu a pohodě. Žijeme jenom jednou a moc krátce.

Vaši Hložkovi: Lenka, Jirka a Matyáš

Kanadské krávy na Kalešově

Ze vzpomínek a archivu paní Marie Kocourkové o chovu holštýnsko fríského plemene krav na Kalešově

Část obce Dobříň - Kalešov má jednu slavnou historii. Od roku 1960 do roku 1989 zde Státní statek Roudnice založil významný chov krav - dojnic, holštýnsko fríského plemene.

Nejprve na vysvětlenou, čím je toto plemeno tak zajímavé. Již sám název prozrazuje, že toto plemeno pochází z oblasti Frísko, Šlesvicko - Holštýnska a Dánska, dále šlechtěného v severní Americe. Je to černostrakatý skot vyšlechtěný pro mléčnou užitkovost s vysokou dojivostí. Na první pohled to jsou vysoká zvířata v kříži měří 145 až 153 cm o hmotnosti 650 až 700kg s velkým hrudníkem a prostorným vemenem. Proti tomu, je jejich masová výtěžnost malá. Dodnes se toto plemeno chová v USA, Kanadě, Izraeli, Francii, Švédsku a Nizozemsku.

Naši starší občané si dobře pamatují na obrovské strakaté krávy s velkými vemeny, které za nimi vlály, když běžely z kopce dolů. My děti jsme se na ně chodily dívat na kalešovské svahy a pastviny, kde se volně pásly celé léto v ohradách. Krmily jsme je hruškami, kterých tam bylo všude plno. Někdy jsme vylezly na strom a setřásaly ty hrušky dolů. V tu chvíli bylo celé stádo pod stromem, tak jim chutnaly.

Nyní, jak se tato zvířata dostala na náš Kalešov. Státní statek Roudnice nad Labem, farma Kalešov, zakoupil prvních 42 kusů

přímo z Kanady, a pak letecky, ale také lodí, byla přepravena k nám. Cena za dopravu tehdy přišla na milion korun. Zbytek byl odchován již u nás. Z dochovaných pramenů, farmář pan Josef Kocourek říká. „Krávy se musí 3x denně dojit, stejně tak musí mít pohyb na čerstvém vzduchu celé léto. Každý den musí taková kráva dostat 8kg lučního sena, 20 kg řízku, 5 kg mláta, 4 kg jádra.“ Svoji dojivostí pak některé z nich dosáhly po otelení 36 litrů mléka za den a je zaznamenán i rekord 39,2 litrů mléka denně. Průměrná roční dojivost pak dosahovala 16,4 litru za den. Svoji vysokou dojivostí tak trojnásobně převýšily dojivost krav na ostatních farmách. O úsporách z toho důvodu, není třeba mnoho dokazovat. Úspora krmiva, pracovní obsluhy, a nároky a ustájení a spotřeby el. energie. Jak už to bývá, může se přihodit v takovém chovu cokoliv. Se změnami ve vedení statku málem toto stádo padlo v zapomenutí, když jediný býk zestárnul a zdivočel, proto musel být utracen. Krávy se pak křížily s jiným plemenem a to způsobilo nižší užitkovost. Kanadský chovatel pak poslal druhého býka, který se však na Kalešov nedostal, protože jej zabral ke svým pokusům výzkumný ústav plemenařský. To tehdy považovali na Kalešově za bezohlednost a nehoráznost. Přenesme se nyní do jednoho říjnového odpoledne, kde pod vlhkým oparem je vidět nově nahozené budovy a ještě spousty květin a záhonů s dlážděným bazénem a vodotryskem uprostřed. Nic, co by připomínalo živočišnou farmu. Všude čisto a útulno. Hle, co pár zapálených vesnických lidí s motyčkou v ruce dokáže. V ohradě za stájí již přešlapují kravky, které se právě vrátily z pastvy. „Tak pojdte holky“ volá paní Marie Kocourková k „obědu“ a ony jdou klidně každá na své místo. Ve žlabech mají jadrný předkrm, aby při dojení pokojně stály. Do mlaskavého přezvykování se rozbzučí dojící aparáty, které obsluhuje pan Josef Sveřepa. Hbitými pohyby přendává aparáty a odlehčená vemena ručně dodojuje. Pouze dva lidi. Pan Sveřepa s paní Kocourkovou mají přesně rozdělenou práci. Jeden vyhání na pastvu, druhý poklízí stáj a připravuje krmení. Ráno, v poledne a večer pracují společně. Dobře se doplňují,...a výsledek: nejvyšší dojivost a nulový úhyn telat. Ve statku jsou tři

bytové jednotky, kde se vystřídalo mnoho lidí. Ti, kteří přišli za korunou, nám nebyli nic platní.

Paní Marii Kocourkové a panu Josefovi Sveřepovi byl udělen titul mistra vysoké užitkovosti, které ministerstvo zemědělství udělilo za obětavou práci a čestné uznání.

V ruce držím bezpočet výstřížků z novin, s titulky (1965-6-8, 1979), „Vysoká užitkovost stáda na Kalešově“, „Nejlepší pracovník paní Marie Kocourkové“, „Tomu se říká dojivost!“, „Krávy rekordmanky“, „Opět rekordní dojivost“, „Ocenění za vysokou dojivost při svátku MDŽ“, „Uznání a odměna“, „Vyznamenání pracovníci“, „Nejlepší kolektiv“, „Vyznamenání nejlepší“, „O vodotrysku a kalešovských rekord-kravách“, „Vavříny za mléko“, „8327 litrů mléka za laktiční období“, „Strážci živého pokladu“, „Čestné uznání“.

Za tím vším jsou naši občané, manželé Josef a Marie Kocourkovi z Kalešova a manželé Sveřepovi z Bezděkova.

Paní Marie Kocourková žije v naší obci v Lihovarském statku, kde o ni pečuje syn Pavel. S úctou se skláním k těmto lidem, kteří v životě tolik dokázali. Až půjdu koupit krabicové mléko do velkoobchodu, vzpomenu na kalešovské kravky....

Přeji paní Marii Kocourkové hodně zdraví v jejím vysokém věku. Pavlovi pak obdiv a sílu k opatrování své maminky.

Miroslav Kvintus

Střípky radosti

Že nám to ale život nepřebrané nanosí: veselí, radost, ale i smutek a starost. Ano, i ty si musíme prožít, a o to víc si pak vážíme štěstí. Co je štěstí? Pro mě jsou to každodenní střípky radosti, které se složí do velkého zrcadla štěstí.

Štěstí, to je rodina, přátelé, práce... I když nevím, zda práce je v případě naší školky to správné slovo.

Považte: troufám si tvrdit, že je tou nejkrásnější školkou široko daleko. V obci, kde žijí sami milí a přátelští lidé a ve školce, kde pracují hodné „DRUHÉ MAMKY“. Rodiče nám svěřují to nejceněnější, co mají. Můžeme tedy hovořit o práci? Ne: „Udělejte si z práce koníček a už nikdy nemusíte pracovat“.

Denně ve školce zažijeme spoustu střípků radosti: když děti přijdou s úsměvem a vrhnou se nám do náruče, nebo když úsměv na jejich tváři vykouzlíme, ukápně-li sem tam slzička. Když se naučí novou písničku, básničku, nakreslí obrázek se slovy: „Ten je pro Tebe“. Když si popřejeme hezký den, když si společně popovídáme: „Co pro to, aby nám tu bylo hezky, uděláme?“ Děti velmi pěkně odpovídají: „Jsem na sebe hodní, pomáháme si, uklízíme hračky, pohladíme se, nehádáme se, neřkáme si ošklivá slova, usmějeme se na sebe, ...“. Nedávným střípkem radosti bylo, když jsem ucítila dětskou ručičku v dlani - Bertičky. Usmála se na mne se slovy „Já jsem tvoje kamarádka“. Jakou větší důvěru si přát? A co si přát do nového roku? Mít nadále z práce koníčka, být dětem kamarádkami, mít přátele nablízku, potkávat se s Vámi, usmívat se na sebe, vnímat a vážit si každodenních maličkostí, úplně obyčejných věcí - jak voní čerstvé pečivo, káva, vzduch, jak je nám hezky v přírodě, mezi stromy s modrou oblohou a sluncem nad hlavou, jak krásné je Labe, když je jako zrcadlo, jak příjemné je být s přáteli, ... prostě být úplně v pohodě A VĚDĚT O TOM.

Přejeme Vám v novém roce ty nejpohodovější dny.

S velkými díky Vám všem

Veronika Vápeníková a kolektiv MŠ

Zahrada v přírodním stylu MŠ Dobříň

Kdo chodí pravidelně Zátíším jistě si všiml, že se na zahradě kolem školky něco děje.

A hurá, už je to i dokončeno. 1. adventní neděli jste si mohli prohlédnout naši novou zahradu. Je krásná :).

Když jsme se dozvěděli, že i letos vyhláší MZP výzvu na vybudování zahrad u školek, ani chvíli jsme nezapochybovali. „Jdeme do toho!“ Oslovili jsme projektanta, který zpracoval studii a paní ředitelka MŠ vypracovala několikastránkové podklady s tím, co dětem zahrada přinese. Žádost jsme podali a s napětím čekali, jak dopadneme. Ani nemůžu popsat tu radost, když mi v červnu zavolali, že jsme získali dotaci ve výši 1.560.692,-Kč. Spoluúčast obce je u této dotace 10%.

Samozřejmě jsem se o tu radostnou novinu šla

ihned podělit s paní ředitelkou.

No a pak už to běželo ..... na základě studie zpracovat projekt, udělat výběrové řízení na dodavatele a začít. Měla jsem velké obavy, aby se do VŘ někdo přihlásil. Dotací je schváleno hodně a dodavatelé mají hodně práce. Navíc zahrada musela být hotová do zimy. Naštěstí se vše stihlo.

Co vše v naší zahradě najdete ? :

- vodní hrátky s pumpou - pomocí různých stavidel se děti seznámí se zákonitostmi tekoucí a vody a moc je to zajímavá! Poprvé si je vyzkoušely děti na dni otevřených dveří.
- dřevěnou lavici pod stromem na vyprávění pohádek
- ekozahrádku - maliny, borůvky, jahody, angrešty, bylinkové záhonky, kompostér
- indiánské teepee s totemem a kamenné ohniště
- mlhoviště ve tvaru draka, kde se děti budou moci v létě osvěžit
- kopec s betonovým tunýlkem
- vrbové iglú s tunýlkem - Nádhera! Až na jaře obroste, bude to úžasná schovávačka
- polezná stěna ve svahu se skluzavkou
- hudební koutek - triangly, xylofon, kovové pokličky
- hmyzí domek - svazky vrbového proutí a rákosu v dřevěném domečku
- dřevěný paraván kolem tepelného čerpadla s výplní na popínavé rostliny
- pískoviště, kreslicí tabule, pergola
- vahadlová houpačka
- kolem budovy je dřevěná terasa, kde jsou dubové pracovní stoly a lavice
- u domečku v zahradě je vyhlídková terasa s ptačím infokoutkem a lavičkou
- podzemní telefon
- jsou zde i bylinné výsadby, květinová výsadba, keře, vzrostlé stromy a trávníky

Vždy, když příběhu do školky od těch svých hromad papírů na úřadě, uvědomím si, s jakou láskou a v jak krásném prostředí jsou naše děti vychovávány.

Moc si toho vážím a tiše dětem závidím ...také bych chtěla chodit do takové krásné školky.

Projekt na zahradu v přírodním stylu zpracoval Atelier zahradní a krajinářské architektury Mariánské Lázně - Ing.Vladimír Dufek, Ing.Tomáš Prinz a Ing.Nikola

Prinzová.

Zahradu realizovala firma Gardenline s.r.o. z Litoměřic v ceně 1.644.624,-Kč.

-šm-

Pohled zvenčí

Za svůj život jsem psal leccos, leckams, ale do televize pší poprvé. Nevím tedy, zda se to dělá, tak jak já si představuji. Já pošlu Vám a Vy se rozhodnete, jestli ano či ne. Pší Vám o vesnici s šesti sty obyvateli, kde se rozhodli, že je nutno vytvořit příznivé podmínky pro mladé a dosáhnout, aby z vesnice neodcházeli. A to se jim daří. Vesnice se jmenuje Dobříň a leží nedaleko Roudnice n/L v okrese Litoměřice. V rámci svého záměru pomoci mladým vybudovali MŠ, aby dětem zajistili místo ve školce a tím umožnili maminkám chodit do zaměstnání. A jsem u jádra věci. Postavili školku, která se vymyká představám. Je po architektonické stránce výjimečná, jedinečná, unikátní. Vystavěná s prvky indiánského týpí. Říkám-li unikátní, vím, o čem mluvím. Padesát let jsem pracoval ve školství a za tu dobu jsem viděl řadu školských zařízení. Takováto školka je zcela určitě jediná v Česku a pravděpodobně i v Evropě. Přes svůj vzhled poskytuje uvnitř dostatek prostoru pro veškerou činnost dětí a má bohaté zázemí včetně kuchyně. V letošním roce byla u školky vybudována zahrada - dětské hřiště. Je v ní tolik prvků, že dává prostor pro hry a zábavu, ale je i zdrojem poučení. Na ni by se měli podívat i z větších sídel, aby viděli, že i zahrada může vypadat lépe než ta jejich. Myslím, že by nebylo na škodu ukázat v televizi, že lze i na vesnici vybudovat něco mimořádného. Všichni by poznali, že když budou k věci přistupovat jako dobříňští, bude i u nich platit heslo: „Když se chce, tak to jde.“

Děkuji Vám, že jste dočetli až sem, a přeji Vám hezký den.

Vladimír Kohák Štětí

Materská škola Dobříň, na světových architektonických portálech

Velkému úspěchu architekta a stavebníka se dostane tehdy, pokud jeho stavba, pro své podání originalitu a zajímavost je hodna publikovat na široké veřejnosti. V praxi se toto provádí nabídkou na umístění na

prestižní místní a světové architektonické portály (weby). V případě Mateřské školy Dobříň V Zátíší, byla tato stavba hned přijata na řadu světových portálů, posuďte sami.

Nejnávštěvovanější světové stránky o architektuře:

<http://www.archdaily.com/778130/kindergarten-in-dobrin-atelier-8000>

Největší americký portál z New Yorku

<http://architizer.com/projects/kindergarten-in-dobrin/>

Významný evropský portál:

<http://architecturelab.net/kindergarten-in-dobrin-atelier-8000/>

Turecko:

<http://www.icmimarlikdergisi.com/en/2015/12/03/kindergarten-in-dobrin-atelier-8000/>

Japonsko:

<http://newsdict.jp/e/566009f924741341f000000/>

Čína:

<http://www.iarch.cn/thread-30966-1-1.html>

A mnohá další.

Není to zvykem a dokonce je to i v rozporu s tvrzením klasika, že „doma není nikdo prorokem“, ale i často velmi kritická česká media, reagují na školku velmi kladně. V současné napjaté atmosféře a všeobecné „blbě náladě“ si těchto českých pozitivních ohlasů vážíme nejvíce.

Viz například české stránky:

<http://www.archiweb.cz/buildings.php?&action=show&id=4744>

<http://www.earch.cz/cs/architektura/skolka-jako-z-pohadky>

www.litomerice-leitmeritz.net,

V brzké době čekáme, že se školka objeví i v běžných médiích, například na serveru novinky.cz, idnes.cz nebo v týdeníku Květy.

Ing. Arch.Pavel Kvintus

Fotbalové naděje

Přestože v době, kdy pší tento článek, už bydlím jinde, přátele, kamarády a především náš fotbalový tým mám stále zde. Začali jsme

trenovat před 4,5 lety. Tenkrát jsme nevěděli co a jak, zda budou mít děti vůbec zájem a chuť. A zájem byl. První potěr se sešel na jaře r. 2011 a s chutí se vrhal za balónem. V té době jsme začali hrát proti týmům, které měly herní praxi větší než my, a tak se stávalo, že jsme z hřiště odcházeli se sklopnými hlavami a pořádným brankovým nášupem. Kluci se však nevzdávali a postupem času se stále víc zlepšovali. Dnes mohu s hrstí říci, že se podařilo a volný čas, který fotbalu věnujeme, přinesl mnoho malých i větších úspěchů. V loňském roce byli kluci vůbec nejlepším týmem okresu v rámci své kategorie, ale ani letos, kdy nastupujeme s o rok staršími dětmi, se neztrácíme. V létě jsme například reprezentovali naši obec na mezinárodním turnaji v Polsku. Letos jsme už podruhé byli na letním fotbalovém soustředění, kde jsou děti i celý realizační tým nadmíru spokojeni. Za úspěchy můžeme být vděční naší skvělé partě - vždy se můžeme spolehnout jeden na druhého. Bez Honzy Adelta, Milana Dědka a Milana Cupera by to nešlo. S rodiči je také fajnová spolupráce a díky podpoře klubového vedení, jmenovitě Vlasty Hlavičky a Luboše Svitáka, můžeme hrát na skvěle připraveném hřišti. V neposlední řadě velké díky patří i stále se zvyšující podpoře obecního úřadu a všem zastupitelům. Moc bych si přál, abychom se o spolupráci jak klubu, tak obecního úřadu, mohli opřít i v dalších letech. My na oplátku uděláme vše proto, abychom naši malou, ale hezkou obec, reprezentovali, jak nejlépe budeme umět.

Jiří Hložek

„1. příobecní tábor“

Ted' v prosinci, kdy je zima, těžko uvěřit, že ještě před pár měsíci jsme se vyhřívali na sluníčku a užívali léta. A jak my jsme si užívali! Na našem 1. příobecním táboře jsme se sešli skvělá parta kluků a malých i velkých holek. Tedy doufám, že nemluví jen sama za sebe a že to tak cítili všichni, jak děti, tak dospěláci. A že jich bylo! Kromě oddílových vedoucích: Nadi, Terky, Káji a Lucky s námi trávila čas i paní kuchařka Jitka. Ta dbala, abychom měli spoustu energie na dovádění a připravovala nám celý týden výborná jídla.

Do party jsme občas přibráli i Šárku Mrázkovou, ta se osvědčila, jak ve vodě, tak na kolech, ale především jako neuvěřitelně statečná krotitelka hadů v děčínské ZOO a ošetřovatelka a prادلenka pozvracených účastníků zájezdu do Liberce. Přidala se i Káťa z úřadu, ta děti povozila v kočáře zapřaženého do krásných koníků a Marcela Čáková, která děti učila první pomoc při naší branné hře. A abych nezapomněla na Jirku Hellera, tatínka dvou bezděkovských táborníků - ten pro změnu učil děti, jak se zorientovat v přírodě, pracovat s buzolou a prostě neztratit se. Věřím, že naše nadšení a táborovou energii nasáli děti a jejich rodiče, kteří se k nám přidali na výletě do IQ Landie nebo na společném stanování. A jak to bude další léto? Já doufám, že se opět sejdeme a pořádně si to uijeme. Už ted' mohu prozradit, že se pracuje na táborovém programu a termín 2. příobecního tábora se dozvíte do konce měsíce února 2016.

-dh-

...ABY BYLO PŘÍMO VESELO

Letos jsem měla možnost, vyzkoušet si práci s dětmi na příměstském táboře v Dobříně. Takový týden určitě s dospělými nezažijete. S dětmi se totiž opravdu nikdy nenuďte. Bud' jste stále v postřehu, jestli Vám někdo nechybí, nebo, a to je ta lepší varianta, si užíváte parádní srandu. Člověk by nevěřil, co všechno dokážou děti vymyslet. Já a moje spřízněná duše Karolínka Mihulková to s dětmi milujeme. Je to asi proto, že se s nimi vracíme do let, kdy jsme byly samy malé holky. Někdy si dokonce přijdeme, že nás některé už baví víc než ty dětičky. Kdekdoby se cítil hloupě a trapně, ale my ne. Díky dětem totiž máme možnost zapojit se a dělat, jako by jsme jim jen pomáhaly. Ve skutečnosti jsme šťastné, že si v našem věku můžeme zadovádet... i přesto že už nám je 17. Dalo by se říct, že chvílemi děti využíváme k tomu, abychom si mohly hrát a ostatní na nás divně nekoukaly. Proto věřím, že děti jsou ta největší radost v životě a dokážou vrátit do dětství snad úplně každého. Takže, kdo nechce mít smutno, ať se obklopi dětmi.

Lucka Horká

Jak jsem si rozbila ústa

Jednoho dne přišla naše paní kulturní - Danča s nápadem, že bychom mohly udělat letní příměstský tábor. A protože jsem pro každou špatnost, tak jsem samozřejmě souhlasila.

Začaly jsme přemýšlet, co budeme týden podnikat. Až jsme to vymyslely. Na pomoc jsme si vzaly Terku Jirkovcovou, Káju Mihulkovou a Lucku Horkou.

Ač mám v práci dětí za celý rok dost, vzala jsem si dovolenou a šla do toho. Těšila jsem se, protože mi bylo jasné, že se nudit nebudeme.

Konečně nadešel den „D“. Ráno jsme se sešly a nedočkavě vyhlížely první děti.

Táborníků se sešlo 28. Rozdělili jsme se do družstev a začali řádit.

Jak je známo Danča má velkého sportovního ducha, tak vše bylo ve svižném tempu. Chodili jsme do lesa k ranči, krátili si cestu hájem, na dětském hřišti jsme pořádali sportovní soutěže jednotlivých družstev.

V úterý jsme si vyrazili do ZOO do Děčína. Jeli jsme vlakem, s přestupováním - honem honem z vlaku do vlaku, do děčínské ZOO do kopce z kopce - výlet trochu náročný, ale pěkný.

Ve středu ráno jsme s dětmi stavěly v lese domečky. Vrátila jsem se do dětství a samozřejmě jsem si postavila s děvčaty také jeden. Po obědě jsme vyrazili na kolech do Vědomic, na přírodní pláž. Super odpoledne. Se Šárkou jsme děti vzaly do divoké vody - náročné, ale dětem se to líbilo. Odpoledne po koupání jsme zakončili hraním na průlezkách u „Sumce“ a tam se to stalo - únava a moje zapomětlivá noha a bum, už jsem se válela po zemi. Natloukla jsem si koleno až jsem skončila večer na pohotovosti. Domů jsem „hrdinka“ ještě dojela na kole, přece to dětem nezkažím a nepůjdou kvůli mně pěšky.

Ve čtvrtek jsem měla nucený odpočinek na lůžku, ani na výlet mě s sebou už nevzali. V pátek jsem ale zase fungovala v lese i v zátíší. Děti se o mě krásně staraly. Danča mě všude vozila autem i se židlí. Já musím mít prostě vždy něco extra.

Ale jinak to byl krásný týden, děti mě nabíjejí a ne malou mírou se na nabíjení podílí i Danča. Chtěla bych jí poděkovat asi ne jenom za sebe, ale i za ostatní děvčata a děti.

A jestli se nebude bát, tak určitě příští rok jdu

do toho s ní zase. „DANČO DÍKY“

Nad'a Součková

Tábor očima dětí

Na první srpnový týden nás mamka přihlásila na příměstský tábor. Věděli jsme, že tábor povede Daniela, takže bylo jasné, že o zábavu bude postaráno. A měli jsme pravdu! Byl to asi nejzábavnější týden z celých prázdnin...

Hned v pondělí nás rozdělili do čtyř týmů. Každý tým měl jednu vedoucí - Nad'u, Terku, Káju nebo Lúcu. Celý týden jsme mezi sebou soutěžili a za splnění úkolů jsme dostávali korálky. Někdy se taky stalo, že nám nějaký strhli - třeba když jsme mluvili sprostě nebo porušili bobříka mlčení. Na konci tábora pak bylo vyhodnocení týmů. Celý týden jsme taky hráli hru „Klíště“ - úkolem bylo tajně připnout někomu kolíček a ten, komu zbyl, když jsme odcházeli domů, o jeden korálek přišel.

Hned na začátku tábora jsme všichni dostali zelená táborová trika, ve kterých jsme jezdili na výlety, abychom byli dobře poznat a holkám se neztratili. Namalovali jsme si i bílá týmová trika, aby bylo vidět, do jakého týmu patříme.

Odpoledne jsme šli na hřiště, kde jsme si každý vybrali nějaký sport - někdo hrál tenis, někdo ping-pong, někdo skákal přes švihadlo, ... Naučili jsme se i morseovku a uzle.

V úterý jsme jeli všichni v zelených tričkách vlakem do ZOO do Děčína, kde jsme viděli grizzlyho.

Ve středu jsme šli do háje, kde jsme si postavili domečky. My jsme si s klukama postavili velký bunger, holky stavěly malé domečky pro skřítky. Po stavění jsme šli do školky na oběd a pak jsme měli polední klid - hráli jsme karty, na schovku, vybiku a tak. Odpoledne jsme jeli na kolech do Vědomic a řádili jsme v proudu v divoké vodě pod Vorovkou. Den jsme zakončili na dřevěných prolejačkách u Sumce.

Ve čtvrtek jsme jeli do iQLANDIE do Liberce, kde jsme si užili super den. Viděli jsme třeba obrovský bublifuk nebo mluvícího robota. Ty šťastnější, kterým to maminky dovolily, mohli do Sexmie. A tak jsme se domů vrátili s očima navrch hlavy a ještě dlouho ostatním kamarádům líčili zážitky.

Kdo ten den chyběl, o moc přišel.

V pátek dopoledne byl 2 kilometrový orientáček v háji. Po obědě jsme si připravili stany a opekli si buřty. Když byla tma, šli jsme do háje na stezku odvahy. Pak jsme si ještě s klukama udělali mejdan ve stanu a usnuli jsme až po půlnoci. Ráno jsme si dali výbornou snídani od paní kuchařky ze školky, rozloučili jsme se a šli jsme smutně domů.

Už teď se těšíme na příští prázdniny, protože je nám jasné, že Daniela s holkama nám zase připraví tábor, který bude minimálně tak skvělý jako byl tenhle.

Kuba a Ondra Adeltovi s pomocí mamky

Dobříšský vodník

V řece Labi, pod břehem dobříšského háje, žil před dávnými časy vodník. Ve vesnici si zeleného mužička považovali, neboť jim hlídal děti při koupání v Labi. Jednoho červencového dne se v obci konala dožínková slavnost po skončení sklizně obilí. I vodník byl na tuto slavnost pozván, od sousedů byl pohoštěn a když nastal večer, usedl na lavičku na návsi zvané Zátíší. Pivo, kterého vypil velmi mnoho, zavřelo mu oči, položil se na lavičku a usnul. Spícího vodníka si všimli tři bratři, kterým nikdo ve vesnici neřekl jinak, než darebáci. Kradli, ubližovali slabým, nadávali a smáli se nebohým. Každý se jim radši vyhnul. Tyto tři výtečníky napadlo vodníka svázat a zavít do nedalekého kozího chlívka. Jak si umínili, tak provedli. Vodník se však ze spánku probal, ale přesile se neubráníl. Svázaný ležel na slámě vedle kozy. Ta našťestí začala mečet a dožadovala se krmení. Děvče, které na statku sloužilo, vzalo nůši s trávou a nesla do kozího chlívku. Jaké bylo pro ni překvapení, když spatřila svázaného vodníka. Ten už slabým hláskem prosil o pomoc, neboť od rána začalo velké červencové horko a to by vodníka připravilo o život. „Vodu, vodu!“ úpěl vodník. Děvče přiskočilo, rozvázalo provaz a doběhlo pro vědro s vodou. Jakmile pokropilo vodníka, hned se mu vrátila vodnická síla. Poděkoval děvčeti za záchranu, do ruky jí dal zlatou rybí šupinu. Těm třem výtečníkům slíbil také velkou odměnu! Uplynulo několik dní a tři darebáci jeli brzo ráno nasekat trávu na louku u Labe. Byl krásný letní den, ale chlapci, když

přijížděli na louku, vjeli do husté mlhy, že nebylo na krok vidět. „Prrr!“ zaznělo z vozu, koně však neuposlechli, jako by je táhla dál tajemná síla. Ozvalo se velké žblunknutí, voda vystříkla vysoko a smetla mlhu. Louka osiřela, nebylo zde ani živáčka. Sedlák, u kterého tři bratři sloužili, se jich nemohl do večera dočkat. Vyhlásil pátrání, ale nikdo tyto lumpy nehledal. Vodník se po této události, kdy potrestal tři darebáky odstěhoval dále proti proudu řeky, do tůňky, kde se říká Prutníky. Lidé se marně po dobrotvivém vodníkovi sháněli. Měli strach při koupání svých dětí v Labi, neboť je už vodník nehlídal. Jednou navečer se přiblížila veliká bouřka. Spustil se veliký liják, blesky křížovaly oblohu a tu z oken domků směrem k Labi lidé zahlédli vůz tažený koňmi a na něm praskali bičí tři darebáci. Teď bylo všem jasné, jaký osud třem výtečníků vodník připravil a vůbec je nelitovali. Spíš se jim velmi stýskalo po hodném vodníkovi.

Jaroslav Černý

Hra o Zemi

Co to je? Jak se hraje? Budete se divit, hrajeme ji všichni. Je to téměř bez nadsázky hra o život. Hráčů je několik miliard + 1. Ještě Vám to nic neřká? Ano, je to hra lidstva proti přírodě a hlavní výhrou je Země. Nedávno jsem se na doporučení kamarádky podívala na webové stránky www.hraozemi.cz, kde si každý z nás může spočítat svou ekostopu. Neznáte tento výraz? Ani já ho neznala. Jde totiž o stopu, kterou každý z nás prostřednictvím svého způsobu života po sobě zanechá na naší planetě. Něčí stopa je menší, něčí větší. A protože si o sobě myslím (resp. myslela, do té doby než jsem si vlastní stopu spočítala), že jsem proekologicky smýšlející jedinec ..... vždyť třídím plasty, papír, kov, sklo, elektro i bioodpad ..... z výsledku jsem trošku posmutněla. Má ekologická stopa je 3,2 globálních hektarů, přičemž průměrná spotřeba v Česku činí 4,8. To je ta lepší zpráva, jsem na tom lépe než většina Čechů. Bohužel, naše planeta má k dispozici na osobu hektarů pouze 1,8. Znamená to tedy, že kdyby každý žil jako já, potřebovali bychom 1,8 naší Země. Co tedy teď s tím? Co mohu udělat pro to, aby má stopa byla menší? Tipy

a rady najdete na zmíněných webových stránkách. Rada návrhů je bezbolestných a zvládneme je všichni a dokonce díky nim ušetříme i svou kapsu. Je na každém z nás, aby si uvědomil, jestli opravdu potřebuje od svého domu do krámečku v obci jet autem, jestli ta pátá kabelka není zbytečná nebo jestli není lepší koupit jablíčka u paní Petráskové místo v hypermarketu. Zkusme se po roce zase zamyslet nad tím, čím topíme, jaké žárovky kupujeme a zda dostatečně třídíme. Vždyť je to naše hra, o náš život a o naši Zemi. Nehrajme proti přírodě, ale s ní. Spočítejte si svou ekostopu a začněte hrát fér.

-dh-

Zlepšeme životní prostředí v naší obci

V průběhu měsíce prosince bude Krajským úřadem Ústeckého kraje vyhlášena výzva na výměnu zastaralých zdrojů tepla na pevná paliva v rodinných domech v rámci OP ŽP 2014- 2020 - Kotlečková dotace.

V zimním období je ovzduší v naší obci velmi špatné, budme ohleduplní k ostatním a přemýšlejme v jakém prostředí vyrůstají naše děti, využijme proto možnosti, kterou nám Kotlečková dotace nabízí.

Vyhlášení výzvy se předpokládá v prosinci 2015.

Zahájení příjmu žádostí se předpokládá koncem ledna 2016.

KDO MŮŽE ŽÁDAT O DOTACI NA

VÝMĚNU KOTLE? Fyzická osoba vlastnící rodinný dům o maximálně 3 bytových jednotkách v Ústeckém kraji. Tento dům musí být vytápěn kotlem na tuhá paliva s ručním přikládáním.

CO BUDE PODPOROVÁNO?

Nové tepelné zdroje splňující Směrnici o Ekodesignu, které jsou uvedeny v Seznamu podporovaných výrobků vedeném SFŽP. (<https://www.sfzp.cz/sekce/815/kotlikove-dotace/>).

JAKÁ JE VÝŠE DOTACE? Maximální způsobilé výdaje, ze kterých bude hrazena procentuální dotace, jsou 150 tisíc Kč.

Podpořené zdroje a výše dotace:

Kotel výhradně na uhlí ~ 70 %

Kombinovaný kotel (uhlí + biomasa),
plynový kondenzační kotel ~ 75 %

Kotel výhradně na biomasu a tepelná čerpadla
~ 80 %

Bonus 5 % pro výměnu kotle v obcích spadajících do prioritního území. (platí pro Dobříň)

CO JE JEŠTĚ TŘEBA SPLNIT?

Prokázat energetickou náročnost rodinného domu. Rodinný dům splňuje požadavky na energetickou třídu C nebo je současně žádáno v programu Nová zelená úsporám nebo je provedeno alespoň jedno tzv. „mikro“ energetické opatření.

CO JE „MIKRO“ ENERGETICKÉ OPATŘENÍ?

Opatření vedoucí ke snížení energetické náročnosti objektu provedené na základě doporučení energetického specialisty. Maximální výše uznatelných nákladů na provedení „mikro“ energetických opatření je 20.000,- Kč.

KDO JE ENERGETICKÝ SPECIALISTA?

Expert, který je držitelem osvědčení vydaného Ministerstvem průmyslu a obchodu podle zákona č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií. Seznam, kde lze experta vyhledat a ověřit pravost a platnost osvědčení, je uveden na stránkách MPO. <http://www.mpo-enex.cz/experti/expertlist.aspx>.

OD KDY LZE VÝMĚNU KOTLE REALIZOVAT?

Výdaje na realizaci výměny budou způsobilé již od 15.7.2015.

V JAKÝCH PŘÍPADECH NEBUDE DOTACE POSKYTNUTA?

- na výměnu jiných typů tepelných zdrojů, tedy kamna (jednotlivě stojící) či krbové vložky, stávajícího kotle na tuhá paliva s automatickým přikládáním paliva ani na stávající plynové kotle;
- na výměnu kotle spalujícího výhradně

biomasu za kotel spalující uhlí, ani za kotel spalující uhlí a biomasu;

- na výměnu zdroje tepla podpořeného v minulosti (nejméně od 1. 9. 2009) z programů Zelená úsporám, Nová zelená úsporám nebo ze společných programů na podporu výměny kotlů realizovaných Krajem a Ministerstvem životního prostředí;
- na domy určené k rekreaci, nebo výhradně k podnikání;
- v případě, že je omezeno právo vlastníka nakládat s nemovitostí (exekutorská či soudcovská zástava nebo vyvlastnění);
- v případě, že dochází k převodu práv k nemovitosti;
- v případě, že žadatel bude mít k termínu podání žádosti neuhrazené finanční závazky po lhůtě splatnosti vůči poskytovateli;
- v případě, že žadatel bude mít k termínu podání žádosti nesplacené závazky po lhůtě splatnosti u finančního úřadu, okresní správy sociálního zabezpečení, Ministerstva životního prostředí nebo Státního fondu životního prostředí České republiky, tj. je dlužníkem státu.

CO JE TŘEBA UDĚLAT PŘED PODÁNÍM ŽÁDOSTI O DOTACI?

- Vybrat nový tepelný zdroj ze seznamu podporovaných výrobků.
- Připravit fotodokumentaci stávajícího kotle napojeného na otopnou soustavu a komínové těleso.
- Zajistit Průkaz energetické náročnosti budovy (PENB) na stupeň „C“ nebo podat žádost do Nové zelené úsporám nebo kontaktovat energetického specialistu pro Potvrzení o vhodnosti tzv. mikro energetických opatření.
- Vyplnit ŽÁDOST O DOTACI.

KDE DOSTANU ŽÁDOST O DOTACI?

Formulář ŽÁDOSTI O DOTACI a další požadované přílohy budou uveřejněny současně s vyhlášením výzvy kraje na jeho webových stránkách, příp. budou v papírové formě k vyzvednutí v budově Krajského úřadu Ústeckého kraje.

KDE JSOU VŠECHNY INFORMACE?

Na webových stránkách Ústeckého kraje <http://www.kr-ustecky.cz/kotlikova-dotace/ds->

99776/p1=204744.

KDO MI MŮŽE JEŠTĚ PORADIT?

Krajský úřad Ústeckého kraje
Odbor strategie, přípravy a realizace projektů.

Kontaktními osobami jsou:

Ing. Jiří Miler
475 657 339 miler.j@kr-ustecky.cz
Ing. Michaela Bartošová
475 657 279 bartosova.m@kr-ustecky.cz
Ing. Darja Boudníková
475 657 986 boudnikova.d@kr-ustecky.cz
Ing. Eliška Martínková
475 657 988 martinkova.e@kr-ustecky.cz
Ing. Karolína Pokorná Haramiová
475 657 583 haramiova.k@kr-ustecky.cz

Když domovem voní vanilka ...

Miluju tu vůni, která se line domovem, když peču, a ještě víc, když peče někdo jiný. Vanilka, čokoláda, oříšky .... nelze odolat. A přesně takové pokoušení určitě nejen na mě číhá při každé obecní akci, na kterou pečou naše milé ženy. I letos bylo sladkých nástrah víc než dost. A je třeba za ně poděkovat vám všem, drahé cukrářky – nelze jmenovat, určitě bych na někoho zapomněla a to by mě mrzelo.

A pro ty z vás, které rády čerpáte inspiraci a sbíráte recepty, přikládáme vyzkoušené perly :-).

Medové řezy

Korpus: 1 kg hladké mouky, 40 dkg cukru, 40dkg másla, 4 vejce, 4 lžice medu, 4 lžičky sody. Ze surovin zpracujeme těsto a rozdělíme na 4 stejné díly, ze kterých vyválíme placky.
Krém: 1 l mléka, 3 vanilkové pudinky, 750 g másla, 30 dkg cukru, rum dle chuti. Všechny suroviny vyšleháme do hladkého krému. Připravený krém natíráme na placky a ty vrstvíme na sebe. Úplně navrch natřeme čokoládovou polevu.

Rohličky

30 dkg moučkového cukru, 30 dkg rozemletých oříšků, 2 vejce, 1 žloutek. Z uvedených surovin připravíme těsto, které pomocí cukrářského sáčku stříkáme na plech ve tvaru rohlíčků. Na upečené a vychladlé rohlíčky opět cukrářským sáčkem zdobíme máslový krém (lze použít stejný jako u

medových řezů). Připravené rohlíčky dáme do lednice, aby krém ztuhl, a poté máčíme do rozehřáté čokolády.

Oba dezerty připravovala paní Jitka Jelínková (kuchařka z naší MŠ) na setkání seniorů, kde sklídila velký úspěch. Stejně jako vždy, když peče a vaří, ať už dětem v MŠ, na obecní akce nebo třeba v létě na táboře. Moc děkujeme a prosíme, rozmazluj nás dál, Jitko :-).

Andělské řezy

Korpus: 5 žloutků, 200 g moučkového cukru, 1 vanilkový cukr, 200 g hladké mouky, 1 kypřicí prášek, 1 dcl oleje, 1 dcl vody, sníh z 5-ti bílků

Pudink: 1 l mléka, 2 pudinky (vanilk.), 3 lžice cukru

Poleva: 3 zakysané smetany, moučkový cukr podle chuti, kakao nebo skořice na posyp

Postup: Žloutky utřeme s moučkovým a vanilkovým cukrem. Pak postupně přidáváme mouku smíchanou s práškem do pečiva, olej, vodu a nakonec sníh. Těsto nalijeme na plech a uvaříme si pudink. Ten nalijeme po lžících na ještě syrové těsto a dáme upéct. Zakysanou smetanu smícháme s cukrem podle chuti a rozetřeme na ještě teplý moučník. Posypeme kakaem nebo skořicí.

Andělské řezy od anděla Radky Sedláčkové, které doplnily úžasnou atmosféru výstavy andělů. A kdo by nevěděl, o kom že je řeč, tak tento anděl bdí nad jídelníčkem v MŠ. Díky ní je strava vyvážená, zdravá a pestrá. S paní kuchařkou Jitkou skvělá dvojka.

Perník

2 vejce, 20dkg cukru pískového, 17dkg rozpuštěného medu, 50dkg hladké mouky, 1lžička jedlé sody, 1 prášek do perníku, 8dkg rozpuštěného másla, povidla, vlašské ořechy

Postup: vejce, cukr a med třeme asi 15 minut. Potom přidáme vše ostatní a nakonec rozpuštěné máslo. Vypracujte hladké těsto, rozdělte na 3 díly a uváležte 3 placky. Na každou placku rozetřete povidla a posypte ořechy. Srolujte do závinu, potřete rozšlehaným vejcem a dejte do lednice (ideálně přes noc). Druhý den pečte asi 20 minut na 180 stupňů.

Tímto netradičním perníkem nás ohromila paní Hanka Stolínová na 1. adventní neděli.

Těžko uvěřit, jak to dělá? Peče nám skvělé dezerty, pomáhá při všech akcích, usmívá se a je prostě fajn. Jestli v tom nebude to, že má po boku tak skvělého parťáka a manžela, který je s dětmi jedna ruka. Mikuláš, dědeček z pohádkového lesa, mistr uzlů i drátěných andělů - vše v jednom - Tomáš Stolina, práce všeho druhu.

-dh-

Dobřířská kronika z pera paní

Machulkové

Psal se rok 1989 a tehdejší obecní kronikář pan Jaroslav Černý požádal paní Jaroslavu Machulkovou o menší výpomoc - měla několik týdnů do ztv. Malé kroniky zaznamenávat významné okamžiky, které se budou dít v jeho nepřítomnosti. Že se svého úkolu zhostila se ctí svědčí i to, že v roce 1992 pomyslné žezlo obecního kronikáře převzala právě ona. Celých 23 let poctivě zapisovala všechny události spojené s naší obcí a svým krasopisem i nádhernými kresbami vytvořila odkaz, který vypovídá o životě, historii, radostných i smutných okamžicích Dobříře a jejich občanů. Na konci loňského roku 2014 však kroniku dopsal do poslední stránky a možná i proto se rozhodla, že tu novou by měl začít psát někdo jiný. Nevím, zda si všichni občané měli možnost kroniku prohlédnout, ale že je krásná o tom není pochyb. Její výjimečnost potvrdila i komise soutěže „Vesnice roku“, která práci paní Machulkové ocenila a naše obec tak získala v roce 2015 v rámci ústeckého regionu diplom za vzorné vedení obecní kroniky. Nevím, jestli je to náhoda či osud, že právě s poslední řádkou a na konci své kronikařské kariéry, každopádně cenu si paní Machulková právem zaslouží a my „Dobřířáci“ můžeme být hrdí na tento odkaz, který přenecháme následujícím generacím.

Paní Machulková, moc děkujeme a přejeme Vám, aby jste nově nabytý čas využila, co nejpříjemněji.

-dh-

Všdy, kdžv něco končí, něco nového začíná.

A tak je to i s dobřířskou kronikou. S odchodem paní Machulkové od „pera“ se nové funkce ujala Marcela Čáková, která se

rozhodla vést kroniku jinak. Jak sama říká, paní Machulková nasadila vysokou laťku a bylo by nemožné vyrovnat se jejímu krasopisu. Nová kronika proto bude v duchu moderním, který koresponduje s 21. stoletím, psána v elektronické podobě. Tento způsob tak umožní vkládat do textu i fotografie, což v případě kroniky psané nebylo možné. Přejeme Marcelu, aby jí práce bavila tak, jako paní Machulkovou a aby jí nadšení vydrželo minimálně stejně tak dlouho.

-dh-

Kde se o nás píše

O obecní kronice a paní Machulkové si můžete přečíst také článek od redaktora Václava Sedláka v Litoměřickém deníku s datem 9.9.2015 nebo na internetovém odkazu http://litomericky.denik.cz/zpravy_region/foto-jaroslava-machulkova-zacala-od-psani-kroniky-novych-obcanku-20150909.html

-dh-

Oprava povrchu multifunkčního hřiště

V letošním roce proběhla oprava povrchů na multifunkčním hřišti, neboť stávající povrch z renogumu byl ve velmi špatném stavu. Po dlouhém a pečlivém vybírání, které si vzal na starosti hlavně Jirka Hložek, jsme zvolili venkovní smyčkový tenisový koberec, který má zásep z křemičitého písku. Ve výběrovém řízení zvítězila firma PRECOL s.r.o s cenou 1.440.445,-Kč s DPH. Součástí dodávky bylo 1.075m² sportovního povrchu, včetně položení vrstvy šterkodrtě se zhutněním a lajnování. Kolem hřiště jsou stínící plachty a jednotlivé hrací plochy odděluje středová síť. Nebylo tak těžké hřiště opravit, jako stanovit pravidla pro jeho provoz. Každý z nás měl možnost se k provoznímu řádu vyjádřit. Děkuji všem za připomínky. Původní záměr symbolického poplatku, který bude využit na správu a údržbu kurtů vyvolal hodně diskuzí. Přišlo nám zcela logické, že my budeme chodit sportovat a někdo kolem nás bude dělat servis. Pokud se na něčem aspoň malou měrou podílíme, více si toho vážíme. Naštěstí na té nejdůležitější věci jsme se shodli. Kurty budou uzamčené. Jen těžko bychom uhlídali, aby zde někdo nejezdil na bruslích, nelezl po sítích nebo jiným způsobem neničil nové

sportoviště. Nakonec jsme zvolili tu nejjednodušší variantu provozu. Přenesli jsme odpovědnost na každého z nás! Co to znamená? Kurty jsou uzamčené a každý, kdo má zájem hřiště pravidelně využívat např. ke hře tenisu, nohejbalu či volejbalu si koupí za poplatek 100,- Kč svůj univerzální klíč. Klíče má pouze pro svoji potřebu a pokud si sebou vezme někoho, kdo není z naší obce, sám za něj odpovídá. Po odchodu z kurtu za sebou zamkne a případné vady, které zjistí, nahlásí na obecním úřadě. Kurty je možné si rezervovat prostřednictvím rezervačního systému na stránkách obce. Musím nás všechny pochválit! Zatím tento systém funguje. Pevně věřím, že se všichni naučíme chránit si „naše“ hřiště, které jsme pořídili z „našich“ společných peněz.

-šm-

Pořízení herních prvků na dětské hřiště

Již několik let jsem pravidelně žádala z Programu rozvoje venkova o dotaci na pořízení herních prvků na dětské hřiště. V letošním roce již počtvrté a konečně se podařilo. Toužila jsem pořídit našim dětem lanovou dráhu a houpací hnízdo. Získali jsme dotaci ve výši 400.000,-Kč. Tato dotace byla použita na pořízení herních prvků, které nám dodala firma Hřiště hrou s.r.o. Ta zvítězila ve výběrovém řízení s cenou 258.233,-Kč. Na hřiště jsme pořídili dvojlanovku, houpací hnízdo, lanový prvek a pružinová houpadla. Všechny prvky jsou vyrobeny z akátového dřeva. Zbytek dotace ve výši 141.767,- Kč byl použit na výměnu povrchu tenisových kurtů.

-šm-

Nový pomocník na údržbu obce

Protože v Dobříně stále přibývá ploch na sekání trávy, pořídili jsme v létě nového pomocníka na údržbu zeleně. Snad nikdo nemohl přehlédnout Fidu (Ládu Fidlera) na zeleném traktoru značky JOHN DEERE. Ve výběrovém řízení byla vybrána firma Tomal group, s.r.o s cenou 565.216,-Kč s DPH. Traktor má sběrný koš o objemu 650 l s výškovým výsypem 204 cm.

Pro nás je to velká úspora práce. Kluci se s károu hodně naběhali, než svezli posekanou

trávu ze všech koutů obce. Teď Fíďa poseká, u kontejneru zvedne koš, vysype a je hotovo. Ušetří nám to hodně času při sekání. Ten můžeme využít k natírání laviček, nebo jiné práci, které je při údržbě naší obce opravdu hodně.

-šm-

Dobříň a my

Je to trefný název neoficiální facebookové stránky, kterou vytvořil pan Zdeněk Karhan. Právě sem vkládá mnoho ze svých krásných fotek, které pořizuje na mnoha obecních akcích nebo během dění v MŠ. Kromě toho, že si zde tyto fotky můžete prohlédnout a okomentovat, budeme moc rádi, když obecní fotogalerii doplníte i o své vlastní úlovky.

Adresa této stránky je <https://www.facebook.com/Dobříň-a-my/>.

Na „Dobříň a my“ se můžete dostat také prostřednictvím odkazu na webových stránkách naší obce www.dobrin.cz, kde naleznete další fotografie z obecního dění, především od Martiny Rážkové a Mirka Kvintuse. Všem stávajícím i budoucím „obecním“ fotografům moc děkujeme a přejeme dobré světlo.

-dh-

ZKO Račice

Dovolu mi představit naši základní kynologickou organizaci Račice, v níž působím jako předseda a figurant. V současné době máme 25 členů.

Organizace byla založena v roce 2007, do té doby jsem byl členem ZKO Slavín Roudnice n.L. Vzhledem k tomu, že jsem byl osloven, abych se podílel na vzniku této nové organizace takřkajíc partou několika pejskařských nadšenců, kteří byli ochotni vybudovat z minima maximum, neváhal jsem a „skočili jsme do toho rovnýma nohama“. Začínalo se na zelené louce bez jakéhokoliv záměru. Postupně se sehnala jedna starší stavební buňka, aby se bylo možné schovat před nepřízní počasí, poté se koupily a následně opravily další dvě, které se spojily v jeden celek a vzniklo tak celkem důstojné záměří. Díky každoročním finančním prostředkům od místního obecního úřadu se

postupně nakoupily pomůcky pro výcvik psů a další nezbytné vybavení. Svépomocí se vyrobily překážky, kladina a zástěny. Abychom nebyli závislí na financích pouze z obecního úřadu, v minulých letech jsme v rámci velkých akcí na veslařském kanálu, většinou se jednalo o mistrovství světa, zajišťovali ostrahu tohoto objektu.

Náplní ZKO je sportovní kynologie podle mezinárodního zkušebního řádu IPO a dále dle národního zkušebního řádu NZŘ. V obou zmíněných zkušebních řádech jsou tři samostatné oddíly, a to poslušnost, obrana a pachové práce - stopa. Sportovní kynologie je prospěšná jak pro psa, tak pro psovoda. Pes prochází socializací, neboť je v kontaktu nejen s ostatními psy, ale i jejich majiteli, dochází k jeho psychologické a fyzické odolnosti a v neposlední řadě získá mnoho dovedností, které může uplatnit nejen v tom sportovním prostředí, ale i v tom soukromém. Na druhé straně psovod má možnost poznat nové lidi a také musí vyvinout určitou pohybovou aktivitu, která je s výcvikem psa spojená.

V poslední době funguje ještě jedna skupinka nadšenců, jedná se o „dámskou“ společnost, jež založila tzv. agility, kde je prioritou přesné a rychlé ovládní psa v rámci speciálně sestavené dráhy z nejrůznějších překážek jako jsou probíhací tunely, překážky nejrůznějšího provedení a obtížnosti, rozmanité houpačky atd.

Co se týče plemen psů, která navštěvují naši organizaci, je toto zastoupení celkem pestré. Máme zde tzv. klasiku, která má nejpočetnější zastoupení, a tou jsou němečtí ovčáci, belgičtí ovčáci malinois, američtí stafordširští teriéři, pitbullterier, bernský salašnický pes a dva pyrenejské horší psy. Tolu nejmladšímu je 5 měsíců a nejstaršímu 8 let.

Pokud máte někdo mladého nebo už i dospělého pejska nebo do budoucna plánujete pořízení psího kamaráda, určitě máte u nás dveře otevřené. U nás není podstatné, jestli má někdo zkušeností na rozdávání nebo je to začátečník, důležitá je pevná vůle a nadšení, neboť pes se nenaučí poslouchat ani za týden ani za měsíc. Bohužel bylo i dost takových, kteří tuto mylnou představu měli a po pár týdnech to vzdali. Naštěstí převládá většina těch s pevnou vůlí a nadšením.

A jste-li Vy i Váš pejsek soutěživé typy,

můžete společnými tréninky (stovky hodin tvrdé dřiny) a s troškou toho sportovního štěstíčka dosáhnout i na tu nejvyšší metu, kterou je titul Mistr republiky ve sportovní kynologii. Předpokládám, že málokdo z Dobříně ví o tom, že jeden takový kynolog, jež na uvedené ocenění dosáhl, byl našim občanem, pan Josef Čmejla - pejskař tělem i duší.

Martin Burian

„Pes (ne)přítel člověka“

V měsíci červnu proběhla V Zátíší akce nejen pro děti z místní školky, ale také pro děti z MŠ Vědomice a Bříza. Jednalo se o prezentaci složek integrovaného záchranného systému. Hlavním organizátorem byl pan Oldřich Krejčí, který zajistil bohatý program za pomoci posádky zdravotníků z PNsP Roudnice n.L., Hasičského sboru Štětí a Městské policie Štětí. V neposlední řadě byly součástí akce ukázky služební kynologie, kterou jsem prezentoval se svým belgickým ovčákem Malinois. Sekci sportovní kynologie předvedl můj kolega z kynologické organizace Račice a náš spoluobčan pan Dlouhý se svým německým ovčákem.

Děti zde měly možnost nahlédnout do zákulisí profesí, které jsou náročné jak po psychické, tak fyzické stránce. Poučná byla i názorná ukázka fingované autonehody, kde bylo potřeba zraněnou osobu co nejdříve vyprostit z havarovaného vozidla a následně poskytnout první pomoc.

Dále následovala ukázka zákroku policejního psůvoda a jeho psa vůči pachateli v různých situacích zakončených inzultací psa vůči pachateli. To se samozřejmě neobejde bez zdatného figuranta, kterým byl již zmíněný pan Dlouhý. Při těchto zákrocích pes kouše do tzv. ringo obleku, aby pes nebyl fixován pouze na rukáv, jako je tomu u sportovní kynologie. Zde má pes možnost zakousnout se na kterékoliv místo po těle, aniž by figurantovi ublížil. Pan Dlouhý počítal s tím, že svůj herecký výkon okoření bolestivými grimasami a výkřiky, a o to více bude dětskými diváky následně litován, ale jaké bylo jeho překvapení, když zjistil, že děti jsou výhradně na straně pejska a čím více úpěl simulovanou bolestí, tím více se dětičky z

jeho „bolesti“ radovaly. Takže doufejme, že tento jejich upřímný projev spravedlnosti je bude provázet v jejich životě co nejdéle.

Zde je asi patrné, že v tomto případě pes „sehrál“ tu kladnou roli a můžeme mu milostivě udělit nálepku „přítel“ člověka. Co však bychom si měli vybrat z druhé varianty, která rovněž souvisí se školkou a dětmi? Paradoxně postačí, byť jeden jediný názor laika a rázem se z přítele stává „nepřítel“. Pokusím se to shrnout velmi stručně, aby pointa byla pokud možno co nejsrozumitelnější. V tomto příběhu rovněž vystupuje můj pes, tentokrát se ale jedná o teprve 5-ti měsíční štěně amerického stafordšírského teriéra, se kterým jsem ke konci školního roku doprovázel svoji dceru do školky. Měli jsme ho doma krátce a nechtěl jsem ho nechávat samotného.

Ráno jsme se společně vypravili na cestu, dceru jsem dovedl do vstupního vestibulu před samotnou šatnou dětí, kde jsme se rozloučili a ona odcházela do hlavní šatny. Po zjištění již přítomných dětí, že do školky přišlo štěňátko, nastala neřízená reakce a většina dětí si ho chtěla pohladit. V tomto počínání jsem jim samozřejmě nechtěl bránit, a proto jsme se přesunuli do šatny, kde bylo více místa. Netušil jsem ale jejich spontánní reakci, která spočívala v obsypání štěněte dětmi. Jejich hlazení a objímání nemělo konce. Vzhledem k tomu, že štěně mělo výbornou socializaci, tento „útok“ ze strany dětí si náležitě užívalo, stejně jako ony.

V tu chvíli jsem si uvědomil, že jsou zde děti, které doma vůbec pejska nemají a ani nikdy neměly možnost si nějaké štěně pohladit, natož se s ním pomazlit. Měl jsem radost z toho, jak jim září očka a jsou šťastné, že mohou být v jeho přítomnosti. Vzhledem k tomu, že toto nevadilo ani paní ředitelce a rovněž tak paní učitelce, tento scénář se v následujících dnech opakoval. Bohužel jen do onoho osudového dne, kdy nastal obrat o 180 stupňů.

Jednoho krásného dne jsem z obecního úřadu přijal telefonický hovor, kdy mi bylo sděleno, že si rodiče dětí stěžují na přítomnost psa v objektu školky, v údajné obavě, že by mohlo třeba dojít k nějakému zranění a pes zde nemá co dělat. Přiznám se, že toto mě nenaladilo na zrovna úsměvnou notu a měl jsem enormní

zájem dopátrat se té „pravdy“ o rozzlobených rodičích a jejich stížnostech na potencialního „psa baskervilského“, kterému je sice 5 měsíců, ale co kdyby ohrožoval nebo snad dokonce pokoušel jejich děti. Následně se ukázalo, že se nejedná o většinu rodičů, ale pouze o celého jednoho rodiče. Není vůbec podstatné, kdo nebo proč toto vlastně inicioval. To je samozřejmě jeho věc a právo a každý dobrý skutek by měl být po zásluze potrestán, což se také stalo.

Pro mne z toho plyne, že je mnohem jednodušší a pohodlnější prostě něco zakázat, byť s minimem informací, než se zabývat tím, jestli je to k něčemu dobré a prospěšné. Tento případ je pro mě jakýmsi signálem, který vypovídá o smýšlení vteřinosti nad psími plemeny a psy všeobecně. Opravdu stačí jeden negativní impuls, který dokáže bez jediného relevantního důvodu zničit vše pozitivní, co soužití člověka se psem přináší? Jak mohou děti, které se psem, natož pak se štěnětem, nepříšly nikdy do styku získat svůj vlastní názor na to, jaké to skutečně je? Když dospělý rozhodne za něho, že to je prostě špatné a nebezpečné? Není škoda, že svým rozhodnutím i když nevědomě, zničí radostný zážitek nejen tomu svému, ale i ostatním dětem? Nedivím se krvelačným reportážím ve

sdělovacích prostředcích, kde je podstatné, kolik pes způsobil stehů a byl samozřejmě následně po zásluze utracen, ale v žádné takové reportáži jsem už nikdy neviděl, že by se někdo dostal na začátek toho příběhu a pátral po příčinách, proč k tomu vlastně došlo, samozřejmě, že ne, to už přece není divácky zajímavé, protože v min. 95% těchto případů si za to může člověk sám a jedná se pouze o obrannou reakci psa na vzniklou situaci. A je úplně jedno, jestli je to jezevčík nebo doga. Patně tito reportéři také asi v dětství neměli možnost nebo jim bylo zakazováno pohlédit si štěně.

Závěrem bych chtěl říci, že bych si nikdy nedovolil vzít mezi děti psa, u něhož bych měl i být nepatrnou pochybnost, že by se mohl projevit nějakou negativní reakcí, ale pokud se jedná o malé štěně, připadá mi to prostě absurdní a hysterické.

Chraňme naše děti před „dvounohými bestii“, které jsou tisíckrát nebezpečnější a záluďnější prostřednictvím mobilních telefonů, sociálních sítí v rámci internetu, ale nechraňme je před něčím, co vůbec žádné nebezpečí nepředstavuje, ale naopak je pro ně prospěšné.

Martin Burian

HOSPODAŘENÍ OBCE K 31. 10. 2015

(Vypracovala Vladimíra Hodanová)

	Schválený rozpočet po změnách	Výsledek od začátku roku
Rozpočtové příjmy		
Daň z příjmu fyz. osob	1.185.000	1.091.399,02
Daň z příjmu práv. osob	1.030.000	1.022.943,68
DPH	2.000.000	1.961.508,47
Odvody za odnětí zem. půdy	4.000	3.605,00
Poplatky za odnětí lesní půdy	758.000	734.716,00
Poplatek za komunální odpad	250.000	222.367,00
Poplatek ze psů	11.000	9.866,00
Popl. za užív. veř. prostranství	1.000	0,00
Odvod z loterií	16.000	15.607,06
Správní poplatky	10.000	9.410,00
Daň z nemovitostí	3.000.000	1.971.900,34
Neinv. příj. transfery v rámci dotač. vz.	99.300	99.300,00
Ostatní neinv. transfery ze stát. rozp.	600.000	533.321,00
Neinv. příj. transfery od krajů	343.200	342.834,00

Lesní hospodářství	3.200	3.200,00
Příjmy z dobývacího prostoru	290.000	286.954,00
Odvádění a čištění odpadních vod	30.000	23.893,00
Příjmy v zál. kultury	10.000	9.970,00
Zájmová činnost	50.000	49.741,00
Rozvoj bydlení a byt. hosp.	490.000	456.293,00
Komunální služby a územní rozvoj	21.000	27.188,00
Sběr komunálních odpadů	65.000	63.499,00
Reg. a místní správa	1.000	0,00
Příjmy z úroků	30.000	5.254,72
Pojistné náhrady	35.000	33.955,00

Příjmy celkem	10.332.700	8.978.725,29
----------------------	-------------------	---------------------

	Schválený rozpočet po změnách	Výsledek od začátku roku
Rozpočtové výdaje		
Pozemní komunikace	560.000	101.129,37
Odvádění a čištění odpadních vod	310.000	55.136,00
Školení, bezpečnost práce	15.000	3.306,00
Na předškolní výchovu – MŠ	1.814.400	825.337,00
Kultura	55.000	30.750,00
Sdělovací prostředky	2.000	1.350,00
Ostatní činnost v zál. kultury	89.000	55.960,00
Tělovýchova	14.400	0,00
Zájmová činnost	2.354.000	2.035.092,50
Rozvoj bydlení	279.000	117.337,80
Komunální služby a územní rozvoj	1.074.700	600.798,00
Nakládání s odpady	681.000	518.861,00
Ochrana přírody a krajiny	849.500	700.735,00
Ochrana obyvatelstva	5.000	0,00
Krizové řízení	15.000	0,00
Požární ochrana	264.000	10.964,00
Zastupitelské orgány	787.000	748.806,00
Regionální a místní správa	805.500	654.188,00
Služby peněžních ústavů	53.000	50.495,65
Ostatní činnosti	20.000	14.902,90

Výdaje celkem	10.047.500	6.525.149,22
----------------------	-------------------	---------------------

Zůstatek na běžném účtu k 31.10.2015: 15.231.040,31 Kč

Zůstatek na termínovaném účtu k 31.10.2015: 1.419.947,64 Kč

Co se dělo na dobřínské kulturní scéně v

roce 2015?

Velikonoční výtvarná díla
Setkání s Jitkou Smutnou
Dětský den aneb „Městečko plné překvapení“
Výstava fotografií
Účast v soutěži Vesnice roku 2015
Vítání občánek
Pouťová zábava
1. příboční tábor
Výlet do IQ Landie
Pohádkový les
Loučení s prázdninami
Taneční zábava
Setkání seniorů
Nordic walking
Halloweenská strašidelná stezka
Výroba andělů
1. adventní neděle s minijarmarkem a výstavou andělů

Věříme, že i v roce 2016 bude náš obecní kulturní život bohatý, a že se budeme společně setkávat a sdílet zážitky při tradičních i nových akcích. Budeme moc rádi za všechny vaše podněty, které by mohly kulturní, sportovní a společenské dění v Dobříni zlepšit či obohatit. Neváhejte přijít se svými nápady, inspirace není nikdy dost!

-dh-

Statistika obce:

Počet obyvatel	553
Muži	280
Ženy	273
Počet domů	206
Děti do 3 let:.....	17
Děti do 15 let:.....	83
Děti do 18 let:.....	22

Narodili se v roce 2015

Mustafa Ajam

Zemřeli v roce 2015

Zdeněk Čmejl
Václav Kučera
Mgr. Jiří Vronský
Jiří Šmidrkal
Marie Moravcová

Počet domů 206

Významné stavby

oprava povrchů tenisových kurtů a montáž herních prvků na hřišti Na Pile
Zahrada v přírodním stylu MŠ Dobříň

Chcete dostávat informace o hlášení
obecního rozhlasu? Pošlete svůj email
na adresu **dobrin@dobrin.cz**

Jako každý rok můžete udělat radost svým blízkým prostřednictvím "Vánoční pošty", která bude opět otevřena v Zátíší během Vánočního koncertu
23.12.2015.

Své zásilky můžete odnášet do krámku nebo na obecní úřad od 16.12. do 21.12.
Každý obdarovaný bude včas upozorněn lístečkem do poštovní schránky.

NENÍ NUTNO

hudba: Jaroslav Uhlíř
text: Zdeněk Svěrák

Není nutno není nutno a - by bylo přímo ve - se - lo hlavně nesmí
být smutno natož a - by se bre - če - lo chceš-li trap se že ti v kapse
zlaté mince ne - chře - stí nemít žádné ka - ma - rá - dy tomu já
říkám ne - ště - stí Nemít prachy ne - va - dí! nemít
srdce vadí! zažít krachy ne - va - dí!
zažít nudu jó to vadí! (zrychlovat) to vadí! D.C.

Není nutno není nutno
aby bylo přímo veselo
hlavně nesmí být smutno
natož aby se brečelo
není nutno není nutno
aby bylo přímo veselo
hlavně nesmí být smutno
natož aby se brečelo

Srdečně Vás zveme na

**14. Vánoční koncert
23.12.2015
od 17 hodin v Zátíši**

Výtěžek z dobrovolného vstupného bude
věnován nadaci Dobrý anděl